

CONQUISTERA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

175 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tamany i número d'insercions.

ANY III - NÚMERO 103

OLOI, 6 DE JUNY DEL 1936

PREU 15 centims

Una tàctica equivocada

per R. PLA I CORAL

II

En el nostre article de la setmana passada, intentàrem demostrar com és hipotètica una millora en el nivell de vida de l'obrer basada en uns augments progressius en el preu dels salaris, a causa de l'alça que això produeix en el cost de la vida. Dèiem que res en treu l'obrer de cobrar una setmanada més crescuda si això ha de representar un augment en les seves despeses, sense que en millori la quantitat ni la qualitat dels articles que consum. S'esdevé en això un fenomen que podríem comparar molt bé al que passa en un rellotge d'arena: que mentre s'ompla un dels recipients l'altra es buida amb la mateixa proporció.

I ens planyíem que de tot això l'obrer no se'n dongui compte i que en lloc de gastar tantes energies en un problema que és, per aquest cantó, fatalment insoluble, no esmerci les seves activitats i tota la força de les seves organitzacions professionals a l'obtenció d'una altra mena de millores més sòlides i que significarien no gens menys que la seguretat i la tranquil·litat de la seva existència.

Deiem que totes les angoixes i totes les preocupacions de l'obrer consisteixen en aquests quatre punts negres que planen damunt de la seva vida: atur forçós, malalties, invalidesa, vellesa. Tenint com té l'obrer català—com l'obrer de molts països—sense resoldre encara d'una manera seriosa i eficaç, cap d'aquestes columnes mestres de la previsió social, com és que no se'n hagi preocupat d'una manera constant fins arribar a veure-les realitzades? En lloc d'això, dissortadament, ha preferit perdre llastimosament el temps i comprometre el prestigi de les seves organitzacions de classe rera unes quimeres que no li solucionen res o divagar per la nebulosa d'una hipotètica revolució social per la qual no està suficientment preparat encara i que no sabria quin ús fer-ne l'endemà mateix d'haver-la realitzada.

Mentrestant, però, l'obrer té que passar indefinidament per les angoixes de sempre, és a dir, exposat a trobar-se, el moment més impensat, en la misèria més espantosa, per culpa de tenir encara vulnerables del tot aquelles quatre crítiques contingències en les quals ha de trobar-se

forçosament algun dia en el curs de la seva vida, i que senyalàvem més amunt.

I no obstant, tenim la ferma convicció que amb una mica de bona voluntat i interès per part dels poders públics, dels patrons i dels obrers — puix que això hauria d'ésser l'obra conjunta de tots — no fora gens difícil l'assoliment d'aquestes importantíssimes millores, cabdals per a la vida de l'obrer. I tampoc fora gens arriscat afirmar que tot el que es faria en aquest sentit hauria d'ésser ben vist pels patrons no recant-los-hi sacrificis — encara que només fos per egoisme — tota vegada que vindria a posar un remei de gran eficàcia a la lluita endèmica, i cruenta a voltes, que hi ha establerta entre el capital i el treball i que tants perjudicis ocasiona a l'economia del país.

Garantim, doncs, a l'obrer un treball segur i abastament remunerat fins que es trobi al llindar de la vellesa o assegurem-li un subsidi proporcionat a les seves necessitats en cas d'atur forçós; garantim-li també, per mitjà de l'assegurança forçosa, que ni l'enfermetat ni la invalidesa jamai hauran de suposar per a ell o la misèria o l'haver de recórrer a la caritat i a la beneficència públiques; garantim-li encara, mitjançant un retir suficient, una vellesa tranquil·la, sense les angixoses preocupacions pel pa i l'aixopluc de cada dia, i digueu-nos, després de meditar-hi una estona, si resolent totes aquestes qüestions que signifiquen no gens menys que el benestar i la tranquil·litat de tants milions de persones, no hauríem resolt també una infinitat d'altres grans problemes que són avui com un quiste arrapat a la part més viva i més sensible de la humanitat i que dificulten el seu normal i tranquil desenvolupament.

Donem solució a tot això i sobrarà guàrdia civil, sobraràn presons, sobraràn assils i cases de beneficència; i mentre augmentarà el benestar i el nivell cultural dels pobles disminuirà fins gairebé a l'imperceptible la criminalitat i no tindrem que passar per l'horror i la vergonya d'ésser testimonis interessats de les tragèdies que cada dia s'esdevenen per aquests reconcs abandonats d'Espanya, l'origen de les quals gairebé sempre ha de cercar-se en la incultura i la fam. Resolguem tot això i haurem donat un gran pas per la solució de les crisis econòmiques, cada vegada més comunes, més llargues i ame-

naçadores. Amb treball segur i sense les actuals preocupacions pel dia de demà, tots els milions de parats que avui no poden entrar en el rengle dels consumidors i els que despenen poc a causa del dubte de si demà podrien fer-ho gens, buidarien aleshores els stoks de mercaderies que avui no troben sortida, malgrat la cruel paradoxa d'haver-hi generacions de famílies que van mal alimentades i pitjor vestides. D'aquesta manera, incrementant-se el consum s'incrementaria també la producció i el guany; i el nivell de vida dels treballadors pujaria progressivament, fins arribar a un grau desconegut avui dia inclús en els països de més vitalitat econòmica. Resolguem tot això i aleshores si que els poders públics, lliures ja en gran part de la preocupació més feixuga que avui els acapara per complet — la del manteniment de l'ordre per la força — podrien dedicar-se a fons a la tasca de reconstrucció del país, junyint-lo fortament al carro de la civilització i el progrés.

Quimeres tot això? De cap manera. De la possibilitat, de la facilitat fins i tot de solucionar aquests greus problemes en tenim, en gros i en petit, una munició d'exemples en el món. El procediment, la tècnica necessària que els hauria de fer possibles fa temps que funciona amb èxit als ulls de tothom. Només caldria que el que avui és sols la previsió d'un nombre determinat de persones sigui demà una legislació obligatòriament establerta pels qui més ho necessiten. Perquè el remei a totes aquestes xacres que hem deixat exposades — atur forçós, enfermetats, invalidesa i vellesa — no és res més que un problema de previsió i assegurança. I si aquestes funcionen avui amb èxit d'una manera privada, no hi ha res que impedeixi que puguin funcionar també, amb més èxit encara, d'una manera pública i obligatòria per tots els treballadors.

Un moviment obrer així encaminat, és segur que mereixeria l'adhesió i les simpaties de tothom, puix que és una qüestió de justícia. Els qui no tenen béns de fortuna, els qui s'han de guanyar el pa amb l'esforç continuat de cada dia, han de tenir garantit que mai els haurà de mancar d'una manera digna i els assisteix el dret d'esperar amb absoluta tranquil·litat els darrers anys d'una vida honrada de treball.

La brillant conferència que el nostre digníssim amic senyor Antoni Dot, President del Consell de la Cooperació de la Generalitat i diputat al Parlament Català, va donar el dia 29 de maig, a "Ràdio Associació de Catalunya, Societat Cooperativa"

Tal com estava anunciat, el passat dia 29 de maig, tingué lloc a R. A. de C. S. C., una conferència, a càrrec del nostre bon amic Antoni Dot i Arxé, president del Consell Superior de la Cooperació de la Generalitat de Catalunya i diputat al Parlament català. Desitjosa l'entitat organitzadora de donar a l'acte tot el relleu que es mereixia, hi foren invitades diverses personalitats significades en el camp del Cooperativisme. Entre els assistents recordem els diputats al Parlament de Catalunya senyors Laureà Dalmau Pla, Joan Baucells Xiberta i Josep Fàbrega Pou; els senyors Josep Ferrer Santus, vice-president del Consell Superior de la Cooperació i del Comitè Executiu de la Federació de Cooperatives de Catalunya; Ramon Vidal i el diputat al Parlament català Xavier Casademunt Arimany, membre de l'esmentat Consell; l'alt funcionari senyor Joan Coloma Chalmeta, secretari de l'esmentat Consell; els senyors Celestí Ventura Rabelli, Jaume Pujol i Domènec Torres, secretari, comptador i caixer, respectivament de la Federació de Cooperatives de Catalunya; els senyors Juli Blanquer, director d'«Acció Cooperativa», i Jaume Martorell Portes, membre enginyer del Comitè Permanent d'Indústries de la Generalitat; els senyors Pau Llorens, Eduard Rifà, Joan Sàbat, Josep Bolet, Alfons Lagoma, Albert Roca i Salvador Albafull, membres del Consell Directiu de R. A. de C. S. C.; els membres de la seva Junta Consultiva senyors J. Manuel Ganzer, Gabriel Bretó, Lluís Soler Serra, Josep Ros i Güell, Josep Pratdesaba, Frederic Espauella i Albert Rocamora, i els alts empleats de la repetida Emissora senyors Ramon Pérez Vilar Joan Domènec, Màrius Calvet, Ramon Pérez Pujol, Tomàs Roig i Llop, Joaquim Serra i Antoni Santjoan. Excusà la seva assistència per tasques urgents, l'honorable senyor Lluís Prunés, conseller d'Economia i Agricultura del Govern de la Generalitat.

Després d'una brillant presentació del senyor Pau Llorens, el senyor Dot començà la seva interessant dissertació:

"La Cooperació com a solució dels problemes econòmics i socials"

«Agraeixo molt l'avinentesa que em facilita Ràdio Associació de Catalunya, d'adreçar-me als cooperadors i mutualistes catalans, perquè em permet de fer unes consideracions sobre les causes que crec

que han produït el descens d'eficàcia de l'actual economia en relació amb les necessitats dels pobles i de quines són, per mi, les ordenacions de caràcter moral i econòmic que poden portar un major benestar i que poden produir als homes la satisfacció de veure's enrolats en una organització social, més en concordança amb la concepció que d'una millor humanitat té tothom, i que si bé pot ésser, quant a la forma, diferent en cada un de nosaltres, en el fons és essencialment igual.

No diré res de nou, res que no s'hagi ja dit altres vegades.

La Humanitat és un enfilall d'experiències a través de la Història; podem observar la successió continuada de fets: uns produïts arran de la concreció d'uns pensaments, i altres que produeixen després la naixença d'unes idees.

Sembla que lògicament, tot fet nou hauria de tenir relació amb la gestió orgànica dels pensaments dels predecessors immediats; en canvi, veiem com, en els fets de caràcter econòmic, són les necessitats materials, de condició, de situació, les que fan néixer la preocupació d'una nova ordenació ideològica que, una vegada obtinguda, es tradueix—no sempre—en solució dels fets que l'han motivada. Tenim l'exemple dels homes que preparaven la Revolució francesa, fent-se ressó de la inquietud del seu poble; no reconeixien cap perjudici en ordre a religió i a societat; la raó era l'única mesura; el privilegi, l'opressió, la injustícia havien de desaparèixer a l'impuls de les idees noves, basades en la igualtat per naturalesa i en els drets indiscutibles de l'home. I quin va ésser el resultat? La raó no fou pas aleshores una bona mesura. Queia una concepció tradicional de la societat, però el pensament nou s'identificava amb una injustícia i amb una igualtat que no era la que pretenia el poble; no resultà per tothom la igualtat, ni foren reconeguts a tots els homes llurs drets.

De fet s'estabilitzava solament una igualtat política, però els problemes que suscitaven la convulsió persistien vius; s'obtenia, en relació al passat, una estructura més racional, però que en res no s'assemblava al pensament que n'havia estat el motor.

El liberalisme econòmic tenia un vici de creixença; no responia a l'exigència de la necessitat; s'havia concretat en un pensament, però aquest no es completava amb una organització més concordant. S'obte-

nia la transformació de les possibilitats individuals de producció en una solució col·lectiva i en canvi l'apropiació del fruit col·lectiu tenia caràcter individual.

Tenia, el sistema, la necessitat—per les seves característiques de lliure concurrència—d'impulsar el perfeccionament constant de la maquinària i, en conseqüència, el fet de la producció il·limitada. Per això, en convertir-se la manufactura en indústria, la producció s'incrementava d'una manera extraordinària; però, en canvi, l'excés de l'oferta sobre la demanda provocava una superabundància de productes que obligà, i obliga encara, que els Estats prenguin com a mesura preventiva resolucions que, en definitiva, són perjudicials per al mateix Estat.

Els remeis del nacionalisme econòmic, dels sistemes de tarifes, de contingents, de boicots, són més dolents que la pròpia malaltia. A part que provoquen en l'economia de l'Estat un desnivell insuperable, ajuden, també, a dividir la societat en classes; provoquen recels i egoïsmes.

Lògic és, doncs, que aquesta situació vingui preocupant de fa temps i que pretenguem trobar l'estructura que permeti que aquella concepció d'una millor societat que, a través del procés històric de la Humanitat veiem perfilar-se cada dia més, sigui més abastable en la realitat.

No podem pretendre, naturalment, arribar a una perfecta concordança; existeixen, i existiran sempre una munió d'imponderables fruits de la normal limitació dels homes.

Però això no justificaria que, acceptant la teoria dels que creuen que la Història es repeteix, ens creuéssim de braços i deixéssim per als altres la solució dels problemes.

No!, arrapada al fons de l'ànima hem de portar sempre la flama encesa de la renovació; l'esperança que de nosaltres en depèn l'obtenció d'uns moments millors.

La vida ens ha d'ésser definició i norma política.

Recordem que la nostra llibertat conscient, d'extensió infinita, relativa, però, quant a la concreció objectiva de les coses, no pot, de cap manera, servir a l'interès absorbent de la societat; al contrari, ha d'imposar la valor de la seva aspiració per fer possible la màxima plasmació de l'ordre que garanteixi la necessària relació i comprensió dels homes de l'Univers.

Dues oracions tinc sempre constants a la meva memòria. Una de Plató, que diu: «Estic convençut que no és un cos sa el

que millora l'ànima, sinó una ànima bona la que millorarà el cos». L'altra és la inscripció del frontispici del temple de Delfos: «Coneix-te a tu mateix».

Totes dues tenen un valor importantíssim, almenys per a mí; totes dues tendeixen a crear una consciència.

L'esperit individualista no és inherent a l'home; ens ho diu la mateixa formació intel·lectual, que és una conseqüència de post-naixença, i que precisament determina la nostra extensió individual.

Es el llevat dels segles i la constant concreció de l'ideal que forma l'individu.

L'home, que pervé d'una massa abstracta, gràcies a l'obra de la col·lectivitat, esdevé concret, coneixedor del que és i pot ésser la seva llibertat individual.

Tots havem d'esforçar-nos a crear aquesta ànima bona perquè sigui un receptacle eficient de la futura estructuració de la societat.

I si nosaltres, fent-nos aquestes consideracions, arribem a la conclusió que la consciència de l'home és el control d'ell mateix, comprendrem aleshores la necessitat que no n'hi ha prou d'abolir els privilegis, sinó que també cal acabar amb els antagonismes de classe.

Un bon amic meu deia, no fa molt: Recabem per a nosaltres, els homes liberals, el dret de l'emancipació de tots els homes.

La diferència de classe creix del fet que pugui subsistir encara una organització econòmica on sigui possible desconèixer el dret de tots els homes a viure dignament.

I, per ara, jo no sé sinó un camí i una divisa. El de la cooperació: «Un per a tots i tots per a un».

La Cooperació és l'expressió d'una fórmula democràtica del sufragi universal que concedeix a cada un una part igual de sobirania i que situa l'home igual al seu semblant en l'exercici del dret en l'actuació de la cosa pública.

Ens enganyaríem, però, nosaltres mateixos si creguéssim que es pot anar a la substitució de l'actual estructura econòmica, d'una revolada; no, hi ha unes lleis que no es poden desconèixer.

Es tota la història dels moviments biològics i socials la que ens demostra que no és possible.

Del no res, no en pot neixer res.

Cap idea no pot tornar-se realitat, si abans no s'ha creat el mitjà o la manera de fer possible la seva conversió.

Si descuidàvem els antecedents, no arribaríem a cap conclusió.

Ho deiem abans: hi ha fets produïts d'uns pensaments i altres que produeixen, després, la naixença d'unes idees.

L'estat de subjecció de l'home motivà la Revolució Francesa. Tots els filòsofs del segle XVIII demanaven una societat on

havia de regnar la raó, una civilització que havia de proporcionar el benestar social, una perfectibilitat indefinida de l'home; realitzada la revolució, aquesta ho fou solament en un sentit ideal; la persistència dels defectes d'una organització social motivaren la naixença d'unes idees noves.

En ordre als fets econòmics, com a cosa tangible que són, cal una executòria prèviament traçada. Les institucions no es canvien si no es tenen preparats els òrgans substitutius.

Parlant de l'evolució econòmica dels pobles, ens cal només fer una imatge per adonar-nos de la raó de ço que deiem: tant en l'ordre moral com en el material tots tenim limitacions; amb tot, dintre els nostres pensaments, prefixem uns horitzons, i el procés evolutiu en un i altre sentit, és una marxa continuada vers aquests horitzons; com l'excursionista que puja una muntanya i veu al damunt seu l'infinit intens i retallat i que fins que es troba al bell damunt no veu l'altra muntanya. L'excursionista pot mentalment situar-se al lloc on vol arribar, però, per arribar-hi materialment, ha de caminar i caminar incansablement, trepitjar esbarzerars, reposar en el camí.

Adonem-nos, doncs, de la importància que té la nostra intervenció en el procés evolutiu de la societat i disposem-nos a contribuir amb el nostre esforç de cada dia a fer que la seva realització esdevingui més humana i més d'acord amb la nostra aspiració ideològica.

Tenim la doctrina, tenim una història tenim uns òrgans, a casa nostra, únic exemple en el món; tenim una Legislació codificada.

Vegem-la, estudiem-la i observarem com la Cooperació, no és cap utopia, sinó que respon a la mateixa llei d'evolució de la Humanitat.

Veurem les seves possibilitats que són les suficients.

Podem amb la Cooperació resoldre els més grans problemes plantejats.

Si els propis consumidors són els qui controlen els mitjans de producció tenen possibilitats per a racionalitzar-la.

Si es creen mutualitats de caràcter obligatori que previnguin tots els riscos, donem un pas decisiu per a l'emancipació de les classes.

I res més. Aquestes meves consideracions tenen, com a única finalitat la d'infondre als ràdio-oients que m'hagin escoltat la fe en l'esdevenidor del nostre poble que, en definitiva, serà sempre el que nosaltres voldrem.

Llarg i fervorosos aplaudiments acompanyaren el final del notable parlament transcrit, que causà una excel·lent impressió a tots els presents, els quals, junt amb el conferenciant, foren obsequiats per l'entitat amb un lonx. Continuaren bona esto-

na encara les converses a l'entorn del Cooperativisme, i de la gran eficàcia propulsora que li dóna R. A. de C., S. C., des del micròfon.

Un acte, en fi, ple de simpatia, durant el qual — ultra haver-se posat novament de relleu la competència del conferenciant senyor Dot — restà palesada, una vegada més, la vivíssima cordialitat amb què també és vista, pels elements directius del moviment cooperatiu, l'actuació social de Ràdio Associació de Catalunya, Societat Cooperativa.

Com informa "El Dever"

Aquest setmanari, al qual més d'una vegada hem tingut d'estirar les orelles, per la seva malèvola mania a servir els seus devots lectors una informació sovint tendenciosa i falsa, la setmana passada, amb motiu de la visita del senyor Inspector de primer ensenyament a la nostra ciutat, per tal de procedir a l'estudi de la substitució de l'ensenyança religiosa, dóna una informació una mica lluny de la veritat. Segons el seràfic setmanari, a Olot, no es pogué portar a cap la gestió per la qual el senyor Inspector havia vingut, per tal com a Olot no hi ha escoles religioses! Es necessita molta frescura i encara ho direm amb un mot més apropiat, barra, per a dir que ací no hi ha ordres religioses dedicades a l'ensenyament. Segons «El Dever» i els altres que pensen com ell, a Olot els P. Escolapis i les religioses del S. C. i altres, no ho són de religiosos, només en porten l'hàbit, és a dir són seglars disfressats de religiosos.

L'ensenyança que ells donen gaudiria de la mateixa paradoxa. Però ni l'Inspector, ni la majoria de l'Ajuntament combreguen amb rodes de molí, i per tant no pogueren acceptar que els P. Escolapis fossin uns simples arrendadors de la cèlebre Mútua de Pares de Família. De la visita del senyor Inspector s'aixecà una acta que s'envià a Madrid on s'afirma que a Olot **hi ha ensenyança religiosa** i que el mitjà més adequat per a substituir-la — a més dels altres que es senyalen — seria la incautació dels edificis dels P. Escolapis per a la qual cosa — i no calia dir-ho en l'acta — el ministre d'I. P. té l'article 26 de la Constitució i si aquest no li semblés prou clar, el 44, que ho és abastament.

De l'esmentada acta es desprèn que Olot aplaudiria una aital mesura laitzadora i ensems hi aportaria tota la seva col·laboració en tots sentits. En prenguin nota, doncs, «El Dever» del resultat de la visita del senyor Inspector no fou tan inútil com ells diuen. Per de prompte la clausura serà inevitable.

La setmana * * *
vinent procurarem publicar l'acta de la sessió del Ple de l'Ajuntament celebrat el passat dijous, sobre aquest afer.

Recader Puig. - EL RAYO

Servei diari amb camió
d'Olot a Barcelona

OLOI: Carrer del Carme 9. (Esparteria)
BARCELONA: LA INTERNACIONAL. - Pau Iglesias, 11. - Telèf. 19.844

PLANA DE JOVENTUTS D'ESQUERRA

ASPECTES

Un poble menys i una injustícia més

Etiopia ha deixat d'existir com a Estat. Ningú, però, li negarà l'existència com a nació reclosa al cor dels seus patriotes. S'ha enfonsat també un imperi, un super-imperi: la Societat de les Nacions. L'obra de pau que hom creà després de la guerra i per a evitar-la per sempre més, ha caigut amb menyspreu, amb indignitat. La infàmia dels Estats feixistes ha superat el seu poder. L'ha superat perquè els governs dels Estats democràtics s'avenien perfectament amb el pensament i tàctiques dels Estats feixistes.

Ara, Abissínia serà civilitzada. Després dels bombardeigs acriis que mataven dones, vells, infants, que destruïen els hospitals; després dels gasos asfixiants que anul·len l'única acció un xic digne que pot tenir la guerra, el sentit heroïc de la lluita, vindrà una altra mena d'acció civilitzadora: el cabaret, l'alcohol, la cocaina, la sífilis. I el treball abnegador sota el fuet del colonitzador.

Es retreia als abissinis la persistència de l'esclavitud. Ara sota el jou del capitalisme feixista, capitalisme doblat, sabran els vells esclaus el que és un home lliure.

No seran ells, ni tampoc el capataç cruel i despietat, serà l'amo que passarà entre mig dels seus sofriments com un vent de malvestat. En aquesta hora, nosaltres, els catalans, principalment els joves, aixequem des d'aquesta pàgina, el nostre cor i el nostre puny i ens prometem justícia pels pobles i els homes que reclamen llibertat.

Pro-monument Salvador Seguí

Amadeu Bernadó ha llançat la idea d'un monument a Salvador Seguí: és el monument que fa falta a Barcelona. Josep Maria de Sucre, des de les planes de «El Diluvio», s'adhereix a la noble iniciativa d'Amadeu Bernadó.

ESQUERRA s'hi adhereix també. Seguí representa l'obrerisme català, autènticament català, que ha caigut en la lluita per les reivindicacions proletàries. L'obrer català—autènticament català i autènticament obrer—té una inquietud especial: una inquietud de saber que apuntali les seves conviccions i l'enforteixi per fer camí. És una inquietud de set que el fa golafre d'aprendre, però d'aprendre per utilitzar, com arma de combat, els coneixements que adquireix.

Donem la raó a Amadeu Bernadó. A Barcelona hi fa falta un monument: el de Salvador Seguí, el qual contrabalançarà els monuments burgesos i s'acarrarà als monuments a ducs, a generals i a comerciants, monuments com a representants dels rics de fortunes laberíntiques i torçades. Ultra les raons que exposa Amadeu Bernadó en el seu fonamental article de «La Humanitat», hi ha la d'haver arribat l'hora que els monuments públics no siguin d'exclusiu usdefruit de determinada classe. Amb el monument a Salvador Seguí, aixecarem un record a la legió anònima d'obrers nostres que han lluitat per una Catalunya completa, la Catalunya de tots, una Catalunya de progrés i de justícia, sense que això sigui cap frase, sinó una veritat. Seguí, com a representació de l'obrer de Catalunya, cal que tingui el seu monument. A remarcar que en el que s'ha de fer a Barcelona, la República hi triomfarà plenament. Però serà la República de Salvador Seguí i que hauria d'ésser la de tots: la República veritable, de justícia, progrés, audaç i fecunda. Per finalitzar, Salvador Seguí fou l'escultor de la nostra ànima. És per això que mereix el seu monument, costi el que costi i calgui el que calgui.

Actualment a la **Casa Rovira**
Gran exposició d'articles de bany. **VISITEU-NOS!**

Sant Esteve, 6 i 10. **OLOT**

Pel manteniment de la República

per PERE ORTIZ

En molts fets ocorreguts en aquests darrers temps, realitzats per mans assassines, ens obliga en gran manera a fer una ràpida i eficaç justícia per salvar i mantenir la República.

Cal que els homes representants del Govern, per la pau i acertada execució del programa del Front Popular, facin la màxima justícia, i en cas que amb la democràcia no es pogués governar, aleshores no hi ha altre remei que transformar la democràcia, fent-la arribar a mètodes més pràctics i expeditius. Ja és hora d'acabar d'una vegada amb aquestes provocacions feixistes.

Les presons que varen quedar buides després de l'amnistia portada per la victòria del 16 de Febrer, potser serà convenient reomplir-les amb aquells criminals, vertaders causants de la repressió del 6 d'Octubre.

Insistim, doncs, es faci justícia per no tornar temps passats. Que s'actui amb tota energia per reintegrar les reivindicacions socials que la República del 14 d'Abril prometé als obrers i que els ha de donar.

Perdigonades

per CASTRI

D'on surten els cabals dels falangistes? Tots ells, pistolers dels Sindicats Lliures, en els quals granegen de valent. D'on surten les misses?

Els rics neguen diners a la República i els donen a atracadors i criminals per a pagar els seus delictes. La República té dret a carregar els impostos als rics perquè no malgastin els diners en coses tan baixes i pertorbadores. Els serà bé per la consciència i un benefici per a tots.

El president Roosevelt ha signat una llei de crèdit militar que puja 572.450.000 de dòlars.

Llàstima que aquesta suma no vagi destinada a la solució de l'atur forçós, i no fer possible una nova guerra!

INFORMACIO DE CINEMA

NO ME DEJES

Una interessant escena del film NO ME DEJES

Heus-ací una producció dels «Artistes Associats» digna d'admirar. Elisabeth Bergner, l'eminent i prou coneguda actriu encarna el paper de protagonista de manera sublim. Elisabeth Bergner va ésser ja qui feu triomfar l'obra teatral de Margaret Kennedy un any seguit a Londres i podem assegurar que en la versió cinematogràfica supera la seva actuació de l'escenari. «No me dejes», és un film dirigit per Paul Crinier, de manera magistral. Pot dir-se que és un prodigi de tècnica i de direcció. Es per això que «No me dejes» fou estrenat al Coliseum de Barcelona i presentat en sessió de gala pel setmanari «Mirador». Aquesta sensacional pel·lícula, es projectarà demà al Teatre Principal junt amb la magnífica comèdia Columbia «Una mujer fué la causa». Una interpretació immillorable de Nancy Carroll, Donald Cook i George Murphy. Un argument sensibilíssim i profundament humà. També es projectarà el divertit dibuix sonor «Pájaros cantores» i l'interessant noticiari «Eclair Journal»

E L S E S P O R T S

Vic F. C., 8 - Olot F. C., 4

El passat diumenge dia 31 de maig, tingué lloc al camp del Vic, l'encontre eliminatori de la Copa Catalunya, entre els primers onzes del Vic i l'Olot.

El partit resultà molt interessant i competitiu, ja que el marcador funcionà contínuament.

Ambdues davanteres es destacaren de les demés línies, ja que ni la defensiva del Vic i menys la de l'Olot, no tingueren pas una tarda molt bona.

La primera part acabà amb el resultat de 5 a 3 a favor del Vic, marcant els gols Sol (3) i Bonich (2), pels propietaris del terreny; i Va I, Va II i Plana, per l'Olot. En la segona part el Vic logra tres gols més, obra de Sol (2) i Buj (1); per un que marcà l'Olot per mitjà de Plana.

En una jugada temerària per tal d'evitar un gol segur, Baldrich, del Vic, resultà lesionat.

El nostre equip impressionà molt favorablement al nombrós públic que acudí a l'encontre i podem assegurar que d'haver tingut la defensa una tarda més encertada no haurien pas marcat 8 gols els vigatans. Pel contrari, s'ha de reconèixer que quatre gols a un equip de la categoria

del Vic són encara més estrepitosos i és una prova de l'efectivitat de la davantera olotina la qual, com ja havem dit abans, efectuà un bon joc, destacant, emperò, la tasca de Plana, Va II i Cervantes, que foren els millors.

Els equips s'arregleraren així:

«Vic»: Baldrich, Blay, Portabella, León, Duran, Josa, Losada, Sol, Bonich, Buj i Toll.

«Olot F. C.»: Tressené, Pujol, Pau, Vilanova, Prieto, Gómez, Plana, Valentí, Va II, Va I, i Cervantes.

Olot F. C. contra Gracia S. C.

De vertader esdeveniment pot conceputar-se el partit que es jugarà demà, a un quart de cinc de la tarda, al camp de l'Estació, entre els primers onzes de l'Olot F. C. i el Gràcia S. C., de Barcelona.

En el partit de demà, l'Olot presentarà 4 nous elements que, encara que la majoria d'ells ja són prou coneguts dels aficionats olotins, la seva aliniació en els rengles dels locals ha desvetllat una molt justificada expectació. L'equip de l'Olot s'arreglerarà així: Bermúdez, Estela,

Pau, Aureli, Prieto, Gómez, Plana, Besolí, Va II, Va I i Cervantes. L'equip del Gràcia es presentarà complet.

Ambdós equips es disputaran una valuosa Copa ofrena del rotatiu «El Mundo Deportivo». Tirarà el kik-off el volgut company de premsa i entusiasta esportiu en Ramon Güell.

Transportes Generales

Pere Tresserras

Olot

Recader diari

Olot a Barcelona i retorn

Em plau posar en coneixement de la meua distingida clientela i al públic en general que, per tal de donar una major facilitat per a l'entrega de tota mena d'encàrrecs, he adquirit el local del carrer de Prat de la Riba, n.º 7, telèfon núm. 70, (lloc on tenia l'agència el senyor Josep Pujol), el qual restarà obert tots els dies des de les 8 del matí a les 11 de la nit.

Informació local i comarcal

CÈDULES PERSONALS. Enllestit el Padró de còdules personals d'aquest Municipi, corresponent a l'actual any de 1936, resta exposat al públic, a la Secretaria de l'Ajuntament, pel termini de quinze dies, durant el qual podran presentar-se les reclamacions que hom cregui pertinents; s'adverteix que no seran admeses aquelles que es produeixin una vegada hagi finit el termini assenyalat.

ANÒNIMA DE TRANSPORTS

Servei de **RECADER** diari

OLOT-BARCELONA i RETORN

OLOT: Telèfon, 48

BARCELONA: JOAN ARIAS

Plaça del Born, 15 Telèfon, 43315

L'ORFEÓ BADALONÍ A OLOT.

Segons notícies, per a demà està anunciada a la nostra ciutat la visita de l'Orfeó Badaloní.

Espàrrach i Muller

Instal·lacions i reparacions elèctriques de totes classes. - Material de bona qualitat i preus econòmics.

Estudis i pressupostos gratis

Carrer Sant Rafel, 42. OLOT

ANUNCI. Aprovat pel Consell de Govern, en sessió del dia 29 dels que som, l'habilitació d'un suplement de crèdit de vuit mil pessetes per mitjà de transferència, de les quals 1389'58 pessetes són pel pagament de permanències del Grup Escolar, 4000 per a edificacions i 2610'42 per vies públiques, s'exposa al públic per quinze dies als efectes d'exàmen i reclamacions.

Recader Casellas

rer. de Maig, 44. - Telèfon, 141. - OLOT

Corresponsal a Barcelona:

Agència UBACH

Carrer Princesa, 37. - Telèfon n.º 17.213

SERVEI DIARI: Olot, Vic, Granollers, Barcelona

UN ROBATORI. A la fàbrica de gèneres de punt, propietari Francesc Lloret, de Sant Feliu de Pallarols, es robaren dues centes cinquanta pessetes en metall i 950 en gèneres.

Perruqueria per a Senyores Rosalia Güell

Esmerat servei en ondulacions Marcel i a l'aigua, tenyir, tallar cabells, manicures.

Especialitat en Permanents, marques «Sol-riza» (sense corrent), 20 ptes. - «Eva» espanyola, 17 ptes.

Carrer Fontanella, 8. OLOT

SALA VAYREDA. Avui tindrà lloc la inauguració d'una interessant exposició de dibuixos original del notable artista olotí Josep Pujol.

Li augurem un falaguer èxit.

Vermut Monopol

BLANC I DAURAT

Producte genuïnament Català, compost escrupulosament de Vins Moscatells Selectes

Conté valuosos regals en els botellins
DE MANEU - LO A R R E U

DETENCIÓ. A Sant Esteve de Llémana ha estat detingut Josep Salvà, reclamat pel Jutjat d'Instrucció d'aquesta ciutat, per violació i abusos deshonestos

Merceria i Cotilleria Ideal

Novetats. - Impermeables. - Cotilles i Articles (MADAME X). - Faixes a mida per a estómac caigut. - Mitges de goma per a Varices. - Bisuteria. - Perfumeria Llanes. - Gèneres de punt

Plaça Conill. - Salvador Seguí, 1.
Verge del Portal, 2. - OLOT

ANUNCI. Aprovat pel Consell de Govern el Padró per a l'exacció de l'arbitri sobre inspecció de motors i transformadors, s'exposa al públic per a reclamacions pel termini de quinze dies.

Fulles TOLEDO

Abans, 0'25; ara, 0'15

Abans, 0'40; ara, 0'25

Perfumeria **VIÑETA**

ENTREVISTA. Amb motiu de trobar-se a Girona el nostre bon amic i Secretari de les Joventuts d'Esquerra, en Joapuim Castanys, tingué una entrevista amb el jove compatriota olotí Josep Trias Badosa, el qual li pregà que fes extensiu el seu agrament al poble d'Olot per la simpatia i bona voluntat que li ha tingut durant el seu captiveri que, com tothom ja sap, fou empresonat amb motiu dels fets del 6 d'Octubre.

Hostal "El Pastoril"

Es notifica que es posa a la venda tot el mobiliari i parament de l'Hostal «El Pastoril», situat a la carretera de Sta. Pau

Raó: El mateix propietari

BALLS. Demà a la tarda tindran lloc a les Societats Centre Obrer i Centre Fontanella, uns lluïts balls a càrrec de les aplaudides orquestrines «Jazz-Americà» i «Young-Jazz», respectivament.

Salons de Perruqueria i Barberia MIQUEL RIERA

Carrer rer. de Maig, 23. OLOT

ESTANCS. Demà restaran oberts els estancs dels carrers Proa, Sant Esteve i Primer de Maig.

Casa GUITART

Antiga casa NYERA

Senyora, si vol trobar les últimes novetats, visiti la casa GUITART

Carrer de l'Aigua, 10. OLOT

DE TORN. Durant la vinent setmana estaa de torn la farmàcia del senyor

La Sastreria Josep Font

ha rebut les novetats de la present temporada, en trajos a mida per home

Últimes novetats en trajos per nens

Calçats PRAT

Plaça de la República. OLOT

Informació local i comarcal

TEATRE AMATEUR. El passat diumenge, dia 31, a la nit, tingué lloc en l'espai local del «Casino Mutualista» de Tortellà una vetllada a càrrec de la prestigiosa agrupació teatral del Centre Obrer d'Olot, en la qual varen representar amb gran èxit, el grandios drama en tres actes original del plorat dramaturg Santiago Russinyol, «Els Naufragos».

Tots els intèrpretes de l'esmentada obra estigueren encertadíssims en els seus respectius papers, emperò, ens permetem fer sobressortir l'admirable tasca de les senyorettes Carme Plana i Maria T. Sunyer i dels excel·lents aficionats Andreu Santcliment i Josep Subirana.

Per fi de festa es posà en escena el xistós sàinet «Aigua de Malves».

La Tintoreria "Els Mil Colors"

Assabenta a la seva clientela i al públic en general, que ha obert el seu nou establiment al carrer CLIVILLERS, 23, on continuarà rebent els encàrrecs que seran servits amb tota puntualitat.

Colors a la mostra Dols rapidíssims

CONFERENCIA. El passat dissabte, a les deu de la nit, tingué lloc al Casal Català, de la nostra ciutat, l'anunciada conferència a càrrec del Doctor Miquel de Garganta, sobre el tema «Defensa i foment de l'arbrat.»

El selecte i nombrós públic que va assistir-hi, en sortí molt complagut de l'encert de l'il·lustre conferenciant. No cal dir com el felicitem per l'èxit assolit.

La camisa **ZANOTTI** és la millor i la més elegant.
Exclusiva de **CAMISERIA PUJOLAR**

EXCURSIÓ CUL·LECTIVA. L'Escola d'Adultes, de la nostra ciutat, ha or-

ganitzat, pel dia 14 del corrent, una excursió col·lectiva a Ampúries.

CASA BADIA

Decorats d'habitacions, pisos, etc.
Demarin sense compromís els nous catàlegs de models de decorats, en tots estils.

Preus incompatibles

Plaça Clarà, 11. **OLOT**

«LA ROSELLA» DE BADALONA.
Diumenge passat visità la nostra ciutat la societat coral «La Rosella», de Badalona.

A les dotze del matí, cantaren davant de la Casa Ciutat les següents peces: «Salud cantors», «Flors de Maig» i «Pou-purri». Seguidament l'esmentat cor es traslladà en el saló de sessions de l'Ajuntament on el senyor Ramon Moret, Conseller de Governació, els obsequià amb una llaçada catalana i féu un breu discurs de salutació que fou contestat amb el mateix sentit per un regidor de l'Ajuntament badaloní.

Palau de les Mitges

**Gran stock en mitges i mitjons
a preus baratíssims**

No compreu sense visitar aquesta casa!
Bellaire, 6. (Davant Farmàcia Cardelús)

EL FERROCARRIL D'OLOT A GIRONA. Una comissió d'obriers del ferrocarril d'Olot a Girona ha visitat el Comissari de la Generalitat, a Girona, senyor Oliva, fent-li entrega d'una còpia de les peticions de millora que han elevat a la Companyia.

Adolf Prat Sastreria, Teixits
CONFECCIONS El Barato

CENTRE OBRER. Resultaren molt animats els festeigs que celebrà aquesta societat amb motiu de les festes de Pasqua, anant la part musical a càrrec de l'aplaudida orquestrina «Jazz-Americà».

PERSIANES

cadeneta i fantasia

Reparació de Sillons

FILL DE F. OLIVAS

Bellayre, n.º 20. (Santo Negro)

CISTELLERIA. - OLOT

U. E. C. : OLOT. Per demà diumenge, dia 7, aquesta entitat té projectada una excursió matinal al Salt de l'Olla (Fonts del Fluvià).

Els paratges bells per excel·lència i d'una vegetació esplèndida seran la causa de que tots els que concorrin a la dita excursió gaudeixin de les més boniques vistes dels voltants d'Olot. Esmorsar a la Font de la Sidera.

La sortida serà en el primer tren.

J. CASADEMONT

TELÈFON, 192 **DENTISTA**

Els dimecres no visita

OLOT Carrer Sant Esteve, 21

* Pel dia 11 (festa de Corpus) una sortida matinal a Font Faja. L'hora de reunió serà a les sis, per tal d'estar de retorn abans de començar els festivals a la Plaça de la República.

* Amb gran activitat es prepara la grandiosa festa del primer Anivertari de la U. E. C. : Olot. Aquesta tindrà lloc al santuari de la Salut de Sant Feliu de Pallarols. La setmana vinent es publicaran els programes.

Transports generals de Pere Tresserras

Recader diari d'Olot a Barcelona i retorn

Per encàrrecs, adreseeu-vos a:

OLOT:

Carrer Pare Antoni Soler, 7. - Telèfon, 16
Carrer Prat de la Riba, 7. - Telèfon, 70

BARCELONA:

ENRIC B. DE QUIRÓS
Carrer Pau Iglèsias, 50. - Telèfon, 12042

ISERN

SASTRE

He rebut les novetats
de la present temporada

||

Carrer Primer de Maig, 24. OLOT

CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC
Dr. C. Causa i Vilert

Medicina i Cirurgia general

CONSULTA:

Dilluns, de 10 a 1 i de 2 a 4. - Dimercres i divendres, de 5 a 8

Carrer Prat de la Riba, 9, pral., 2.ª (Davant Hospici)

FARMÀCIA I PERFUMERIA
LABORATORI D'ANÀLISIS

Josep M.^a

Llach

Plaça de la República
Nova Sant Antoni, 12

OLOT

Gràfiques Minerva

Carrer Bisbe Guillemet, 8 - OLOT

Establiment tipogràfic modern

Treballs comercials de totes classes - Im-
presos moderns i de luxe - Edició de llibres
i periòdics - Targeteria - Enquadernacions

La impremta on s'edita

aquest setmanari